

Regjeringens egne Teknikere, bliver det noget Mere, der i den Henseende kommer ind under Linien, og det er jo, som sagt, en forholdsviis billig Linie at anlægge. Naar Modstanderne af Viborg Linien ville træffe os med, at der ikke er foregrebet Noget, fordi vi tage Hobro-Vøgstør Linien, saa forekommer det mig dog, at man skal tage noget Hensyn til, hvad der i det andet Thing er blevet udtalt af Ordføreren der. Han mente jo, at naar man fik denne Bane, var man omtrent tilfredsstillet i Jylland. Det tyder dog ikke paa, at han tænker paa, at vi derefter skulle til Viborg. Nei, hvad vi skulle tage Hensyn til, er ikke alene det at faae en kortere Linie og muligviis ogsaa en billigere Linie, men man maa ogsaa tage noget Hensyn til, hvad Staten som saadan vinder ved paagjældende Bane, og jeg paastaar, at foretrækker man Viborg Linien, tager Hensyn til Oplandet og anlægger Banen derefter, er det utvivlsomt — og jeg kjender maaste lige saa godt til Himmerland som det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds (Schøtz) — at der kommer en dobbelt saa stor Befolkning paa Viborg Linien som paa Hobro-Vøgstør Linien. Her er ikke Tale om, hvorvidt det kan betale sig eller ikke betale sig, thi det, det gjælder om for Staten, er, at der kan leve saa mange Mennesker som muligt i en Egn. Kommer der flere Mennesker, saa bruge de ogsaa Mere, og det er det, der kommer Statskassen til Gode, idet det er en bekjendt Sag, at de fleste Indtægter komme gennem Forbruget. Der har jo været Modstandere af at bygge Baner i Jylland. Ganste vist have disse Røster ikke lydt i dette Thing, men de have lydt i det andet Thing, endogjaa fra et af Udvalgsmedlemmerne, men jeg tror, at disse Udtalelser skyldes en Misforstaaelse. Det er nemlig en Fordel for hele Samfundet, at en Egn kommer med, saaledes at en større Befolkning kan leve i denne Egn, og dette vil ved Baneanlægget jo være Tilfældet med denne Strækning. Man behøver ikke, som man mente i det andet Thing, at forudsætte, at vi, efter at have bygget denne Bane, absolut skulle gaa fra Viborg til Herning. Jeg mener nu, at det er et Spørgsmaal, der kan sættes under Overveielse og Drøftelse senere, thi selv om vi nu blive staaende ved Viborg, vil dog den nordlige Del af Jylland faae ca. 10 Mil kortere til Esbjerg, end den har havt før, og det vil utvivlsomt blive Jyllands Udførselshavn, i alt Fald en længere Tid af Vinteren. Med Hensyn til Spørgsmaalet Statstilskud eller Ikke-Statstilskud er jeg fuldstændig enig med de ærede Medlemmer, der have udtalt, at forjaavidt

Slagelse-Næstved Banen skal anlægges uden Tilskud fra Kommunernes Side, er det berettiget, at de jydske Baner komme med paa samme Maade. Det er jo nemlig ikke saa, at Slagelse-Næstved Banen med Sidebane til Skjelskør kan betragtes just som nogen gennemgaaende Bane eller Forbindelsesbane mellem to andre Banelinier, Stikbanen til Skjelskør i alt Fald ikke, og den Tilføielse, der blev gjort i det andet Thing, er ogsaa dikteret af lokale Hensyn. Jeg paastaar, at naar Sjælland skal være fri for Tilskud for denne Banes Vedkommende, ere vi ligesaa berettigede til at blive fri i Jylland for Hobro-Vøgstør Banens Vedkommende. Overhovedet tror jeg, at det vilde være godt, om vi kom dertil, at man byggede de Baner, man i det Hele taget vil bygge, for Statens Penge og senere søgte at faae en Vikvitation med Hensyn til de Baner, som ere byggede for egne Penge, men det er jo et Spørgsmaal, man senere kan tage op. Man har vel ment i det andet Thing, at hvis man kom ind paa, at Staten udelukkende byggede Baner, vilde det føre to Konsekventier med sig, for det Første den, at Staten blev utilbøielig til at anlægge Banen, og for det Andet den, at der vilde komme en Syndflod af Andragender til vedkommende Regjering. Jeg har nu den modsatte Opfattelse. Jeg tror, at Regjeringen vilde staa meget stærkere, naar den efter en forudgaaet, prøvet Plan lagde til Befolkningen, at den nu havde lagt en Plan for de Linier, den vilde anlægge, og at den ikke vilde anlægge andre, og at vi saa aarligt bestemte, hvor store Beløb vi kunde afse til disse Baner. Saa tror jeg ikke, at det Kapløb, som vi tidligere have kjendt, vilde komme mere. Hvorledes er det ogsaa gaaet med de private Baner? Har Regjeringen der været fri for Kapløb eller Syndflod af Baneandragender? Nei, det beviser virkelig bedst de Baner, vi have. Der har været Kapløb nok, selv om Baner, hvortil der er lydet store Tilskud, ikke alene fra Kommunernes, men ogsaa fra Privates Side, og derved har en hel Del af vore Baner faaet en uheldig Retning. Derfor tror jeg, at jeg har Ret, naar jeg siger, at man bør gaa ind paa det Princip, som ogsaa jeg anser for det rigtige, at Staten bygger samtlige Baner med Undtagelse naturligtviis af, hvor der er Tale om rent lokale Baner, thi de skulde selvfølgelig betale Tilskud. Som Regel mener jeg, at de Baner, der have større Betydning, maa Staten anlægge efter en forudgaaet samlet Plan, der maa være vedtagen af Rigsdagen og sanktioneret af Regjeringen. Saa vil Regjeringen staa langt stærkere over for disse